

ગુજરુ ચુવાનનું આંતરરાષ્ટ્રીય સારેગમ...

રી જકોટનો મનીધ વ્યાસ રહે છે મહિસુરમાં. ઉમર છે પાત્રીસ વર્ષ. લગ્ન નથી કર્યા. ઘણા અને પૂછે છે: કચારે પણાં છે? મનીધનો જવાબ એક જ છે: 'હું સંગીત સાથે પરાડ્યો છું. મારી બે પત્ની છે, તથલાં અને સંતૂર.'

આજે કચુળન મ્યુઝિકમાં મનીધનું નામ હુનિયાભરમાં જાહીરાતું છે. મનીધનું આલભમ સત્ત્વા (સત્ત્વ) નિયમિત રીતે વર્ક સ્પેસ રેઝિયામાં ગુજરે છે અને હમણાં જ એને અમેરિકાના એક મ્યુઝિક એવોર્ડમાં બીજું સ્થાન મળ્યું. નાની ઉમરમાં એણે સારીએવી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી છે.

આમ તો સંગીતના સંસ્કાર એને વારસામાં મળ્યા છે. એના પિતા બેન્કમાં નોકરી કરે છે, પણ માતા કિરાણાબદેન ગાય છે. રાજકોટની સંગીત સંસ્થા સાથે એ સંકળાયેલાં છે.

નાની ઉમરમાં એ રાજકોટની રાષ્ટ્રીય શાળાની સંગીત સ્કૂલમાં તથલાં શીર્ઘવા લાગ્યો ત્યારે ઉમર નવ વર્ષની હતી. એ પછી થોડાં વર્ષ બાદ એ પડોર્યો મુંબઈ. ઉત્તાદ અલ્લારાખા ખા પાસે એણે પાંચ વર્ષ તાલીમ લીધી.

આ મનીધની શરૂઆત, પણ એના જીવનમાં ટનિંગ પોઇન્ટ આવ્યો પૂનામાં. એ કહે છે: 'પૂના હું એન્જિનિયરિંગનું ભાગવા ગયો. ત્યાં ઓશ્રો આશ્રમમાં જવાની તક મળી. ત્યાં તો હુનિયાભરના મ્યુઝિશિયન આવે. આ કારણે મારી સહર ભારતીય શાકીયી સંગીતમાં તથલાંથી આગળ વાફી. હું સંતૂર શીખ્યો. પછી હાર્ભાનિયમ અને ક્રિ-બોડ્સ.'

પછી મનીધને થયું કે એન્જિનિયર થયું એ આપણી લાઈન નથી. ભાગવાનું પડતું મૂક્યું. એ કહે છે: 'મનીધી નક્કી કરી નાખેલું કે જે થયું હોય એ થાય. આપણે સંગીતમાં જંપલાવવું છે. ભૂખ્યા

બલે મરી જઈએ, પણ સંગીત જ આપણી દુનિયા છે?' અલભતા, એણે હુનિયાદારી માટે બી.ડોમ. કર્યું. પેરેન્ટ્સનો પૂરો સપોર્ટ. મધર-કાધર કહે, જે કહે એ અધૂરું ન કરતો. પૂરો ડિલથી કરજે.

બસ, પછી મનીધ માટે સંગીત સર્વસ્વ બની ગયું. વિશ્વભરમાં પ્રયાત ફુલાન ચુપ પ્રેમ જોયુલા સાથે એ જોડાયો. પ્રેમ જર્મન મ્યુઝિશિયન છે. પૂનામાં જ મનીધનો એની સાથે મેળાપ થયો હતો. પછી હમસ્કર, ઇસ્ટ-વેસ્ટ અલ્ફેની પંદર વર્ષ વિવિધ ગ્રુપ સાથે કામ કર્યું. યુરોપ, યુચેસબે, ઇન્દ્રાયલ, સિંગાપોર... હુનિયાભરમાં રો કર્યું.

એ વર્ષમાં મનીધમાં બીજું એક પાસું તેવલાપ થયું. એ કમ્પોઝર ટરીકે એસ્ટાન્ડિશ થયો. એણે કેટલીક મજાની મેલાડી બનાવી. એમાંચ ડેવ-પ્રેમલ આલભમ બહુ જાહીરિયાં થયું.

પંડિત રવિશાંકરયાણો પ્રસંગ મનીધ જીવનભર નહીં ભૂલે. અમેરિકાના જે શહેરમાં રવિશાંકર રહે છે એ જ શહેરમાં મનીધ અને એના ચુફાનો કાર્યક્રમ હતો. મનીધ કહે છે: 'રવિશાંકરજી હજુ તો સિતારના તાર મેળવતા હતા. અરધો કલાક થયો અને તાર માયા કે એમણે વિવાસ લીધો અને ઓડિયન્સે તાળીઓ પારી. જો કે ત્યારે રવિશાંકરજીએ

મ્યુઝિશિયન્સ છે. ચાર દેશમાં એનું રેકોર્ડિંગ થયું છે અને છેલ્દે ઉન્નાકમાં ફાઈનલ મિક્સિંગ. જો કે આ આલભમમાં મનીધે ગાયું છે, વગાડ્યું છે. કમ્પોઝર પણ એ જ.

આસમના બિકમસિંઘ સાથે મનીધે થોડા સમય પહેલાં જ એક આલભમ તેયાર કરી રિલેઝ કર્યું છે. હિલિંગ રાગા'સ અમેરિકામાં આ આલભમ બહુ લોકપ્રિય થયું છે. રિલેક્સ થવા માટે આ આલભમ વધુ જાહીરાતું છે. મનીધ કહે છે: 'આ બજાર બહુ ગરમ છે. ઘણા ખોટા લોકોએ આમાં આવી ગયા છે. ખૂબ જો રિલેક્સ ન હોય એ રિલેક્સેશન માટે મ્યુઝિક કર્ય રીતે આપી શકે?'

વિવિધ ગ્રુપ સાથે મનીધે આપેલાં આલભમની સંખ્યા સો જેટલી હશે. એ વધુ એક આલભમ આપવાની તૈયારીમાં છે. પહેલાં એ ગાતો નહીં, પણ ઓશ્રો આશ્રમ-પૂનામાં એક વાર ગાનારો ન આવ્યો તો મનીધે પ્રયોગ કર્યો પછી ગાડી બરાબર ચાલે છે. શાસ્ત્રીય સંગીત એને વધુ ગમે છે. એ કહે છે: 'હિલ્મી કે પોપ કે એવા પ્રકારનું મ્યુઝિક ઠીક છે, પણ એ રિલેક્સ થવા માટેનું સંગીત નથી. એ મનોરંજન છે. જ્યારે સિપિએચ્યુઅલ મ્યુઝિક મનોરંજન સંગીત છે. ભારતીય સંગીતમાં એવી તાકાત છે કે જેના થકી દુનિયાની સમર્સયાનો અંત લાવી શકાય. ધ્યાન તો એનું મૂળ છે.'

મનોરંજક મ્યુઝિકમાં નામ-પૈસા બન્ને છે. મનીધ કહે છે: 'એચ કર્દી ખરાબ નથી, પણ મને એમાં રસ પડતો નથી અને ધ્યાન-રિલેક્સ થવા માટેનાં સંગીતની અત્યારે ડિમાન્ડ છે. બધા વહેતી ગંગામાં હાથ ધોવા માટે નીકળી પડતા છે, પણ સાચું સંગીત જ લોકોને સ્પર્શો છે. હું એવો પ્રયોગ કરી રહ્યો છું, બસ.'

■ કોશિક મહેતા